

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงขอให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าอัตราส่วนวิกฤต t ใน t-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

2. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการใช้การทดสอบค่าที่ (t-test) คือ ข้อ 2.1 และ ข้อ 2.2 ใช้การทดสอบค่าที่สำหรับกลุ่มอิสระ (Independent Groups) ข้อ 2.3 และ ข้อ 2.4 ใช้แบบกลุ่มเดียวกัน (Dependent Group) ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

2.3 เปรียบเทียบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

2.4 เปรียบเทียบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
กลุ่มทดลอง	1.87	1.26	2.37	1.26
กลุ่มควบคุม	1.77	1.41	1.91	1.15

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในการทดสอบก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงเท่ากับ 1.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.26 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41

สำหรับในการทดสอบหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงเท่ากับ 2.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.26 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15

จากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงของทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง แสดงให้เห็นว่า คำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นคำตอบที่เชื่อถือได้ เพราะคะแนนการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริงมีคะแนนเฉลี่ยไม่เกินครึ่งหนึ่งของคะแนนทั้งหมด (คะแนนครึ่งหนึ่งของคะแนนทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 4.00)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง โดยใช้ t-test แบบกลุ่มอิสระ

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและผลการทดสอบค่าที

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	54	23.94	6.91	1.11
กลุ่มควบคุม	53	22.42	6.81	

$$(t_{.01, 105} = 2.617)$$

จากตารางที่ 4 พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองอยู่ในระดับเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบกลุ่มอิสระ

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองและผลการทดสอบค่าที่

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	54	27.87	6.12	4.87*
กลุ่มควบคุม	53	21.64	6.65	

* $P < .01$ ($t_{.01, 105} = 2.358$)

จากตารางที่ 5 พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองภายหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มเพื่อพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกคุณค่าในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้ t-test แบบกลุ่มเดียวกัน

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่เปลี่ยนแปลงในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและผลการทดสอบค่าที่

ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง	การทดสอบค่าที่
\bar{X}_1	\bar{X}_2	\bar{d}	S.D. ($\bar{X}_1 - \bar{X}_2$)	(t-test)
23.94	27.87	3.93	5.17	5.59*

* $P < .01$ ($t_{.01, 53} = 2.390$)

จากตารางที่ 6 พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและภายหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่ม

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบกลุ่มเดียวกัน

ตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่เปลี่ยนแปลงในการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม และผลการทดสอบค่าที

ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง	การทดสอบค่าที
\bar{X}_1	\bar{X}_2	\bar{d}	S.D. ($\bar{X}_1 - \bar{X}_2$)	(t-test)
22.42	21.64	0.78	5.90	0.96

$$(t_{.01, 52} = 2.390)$$

จากตารางที่ 7 พบว่าความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและภายหลังการทดลอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน